

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom)

Kun sendt per e-post til: firmapost@nkom.no

Oslo, 6. mai 2024

VEDTAK OM MARKED 15 - KLAGE FRA TELAVOX

1 INNLEDNING

Vi viser til Nkoms vedtak om marked 15 ("Marked 15"), sak 2300455, datert 9. april ("Vedtaket") med frist på fire uker til å inngi klage.

Herved påklages deler av Vedtaket på vegne av Telavox AB som ervervet Erate AS i januar 2022 (heretter "Telavox"). Telavox har som videreselger og MVNO i Norge rettslig klageinteresse, jf. forvaltningsloven § 28.

Vedtaket kommer blant annet som følge av Nkoms utkast til markedsanalyse datert 11. mars 2023, som Telavox kommenterte på i sin høringsuttalelse datert 14. mai 2023, og som følge av Nkoms varsel om vedtak datert 28. september 2023, som Telavox avga høringsuttalelse på den 10. november 2023. Disse høringsuttalelsene følger vedlagt som Vedlegg 1 og 2.

I punkt 2 nedenfor vil det bli gitt en oppsummering av Telavox' hovedsynspunkter på vedtaket. Deretter vil de punkter som Telavox påklager bli gjort nærmere rede for i punkt 3. Til slutt kommer noen avsluttende merknader i punkt 4.

2 TELAVOX' HOVEDSYNSPUNKTER PÅ VEDTAKET

Innledningsvis understrekes det at Telavox synes det er positivt at Vedtaket introduserer en syv-segments marginsskvistest i bedriftsmarkedet, noe som Telenor har uttalt at vil bli påklaget og noe som Telenor har anmodet departementet om utsatt iverksettelse på. Telavox kommentarer datert 29. april 2024 til Telenors anmodning om utsatt iverksettelse følger vedlagt som Vedlegg 3.

Vedtaket pålegger Telenor også andre nødvendige forpliktelser som en SMP-aktør, men Vedtaket sett under ett representerer etter Telavox syn lite nytt sammenlignet med tidligere vedtak.

Telavox mener at velfungerende nettverkskonkurranse vil være positivt for det norske telemarkedet. Televox mener imidlertid at det er lite realistisk at velfungerende nettverkskonkurranse vil oppnås i den kommende reguleringsperioden, og at Vedtaket i større grad bør hensynta dette. Markedssituasjonen og erfaringene så langt viser at det er MVNO-er som Telavox som i hovedsak bidrar til økt konkurranse og innovasjon i Marked 15. Med dagens markedsutvikling er det i lys av

Vedtaket urealistisk at Marked 15 vil tendere mot konkurranse i løpet av tre år, og Telavox påklager derfor denne delen av Vedtaket, jf. punkt 3.2. Vedtakets varighet må være minst fire år.

Videre er det nødvendig at forpliktelsene som Telenor pålegges er presise og forutberegnelige for alle parter og at disse forpliktelsene håndheves på en effektiv måte.

Dette gjelder særlig Vedtakets regulering av alternative prisstrukturer, slik som bulkprising. Som gjort rede for i punkt 3.3 påklages denne delen av Vedtaket fordi det ikke er tilstrekkelig presist.

Det er videre nødvendig at vedtaket angir en bruttomargin som er større enn 0 prosent for en justert "Equally Efficient Operator". En bruttomargin på 0 prosent vil ikke gi god nok lønnsomhet og konkurransekraft for en grossist, og Telavox påklager derfor denne delen av Vedtaket, jf. punkt 3.4.

For å sikre velfungerende konkurranse er det videre nødvendig at dedikert mobilt bredbånd (MBB) og M2M/IoT inngår i markedsavgrensningen i Marked 15 og prisreguleres, idet M2M og MBB er viktig for bedriftskunder og gjerne kjøpes sammen med mobiltelefoni. For å sikre konkurranse om alle bedriftskunder må marginiskvistestene derfor hensynta at mobiltelefoni, M2M og MBB kjøpes samlet av bedriftskunder, jf. punkt 3.5.

Videre er det nødvendig at reguleringen av relative priser mellom SP og MVNO er i tilstrekkelig grad hensyntar forskjeller i faste og variable kostnader mellom SP-er og MVNO-er. Kravene om forskjeller i tilgangspriser på mobildata mellom SP- og MVNO-tilgang er ikke i tråd med reguleringens øvrige krav om at tilgangspriser ikke kan være mindre attraktive for MVNO-tilgang enn for tjenesteleverandørtilgang og denne delen påklages derfor, jf. punkt 3.6.

3 REDEGJØRELSE FOR KLAGEPUNKTER TIL VEDTAKET

3.1 Innledning

Vedtaket lider av flere mangler, hovedsakelig fordi det er basert på en mangelfull vurdering av konkurranseforholdene i Marked 15.

De deler av Vedtaket som omtales nedenfor påklages herved, og det bes derfor om at disse omgjøres.

Begrunnelsen er at de omtalte delene av Vedtaket bygger på feil faktum og/ eller at denne delen av Vedtaket ikke er egnet til å oppnå det formålet som forpliktelsen er ment å ivareta. Dette er noe som har virket inn på Vedtakets innhold og innebærer at disse delene av Vedtaket er ugyldig.

3.2 Vedtakets varighet må være fire år

Vedtaket har en varighet på kun tre år i stedet for fire år som i forrige reguleringsperiode, jf. Vedtakets avsnitt 7 og 15.

Nkoms begrunnelse for dette synes å være at man etter denne reguleringsperioden skal gå bort fra tilgangsregulering. Blant annet skriver Nkom i Vedtakets sammendrag: *"Forventninger til økt markedsdynamikk som følge av det tredje nettets utbygging, gjør at Nkom anser det vil være nødvendig å gjennomføre en ny markedsanalyse tidligere enn det som følger av den maksimale*

tidsrammen.” Forventningen synes dermed å være at markedet om tre år vil tendere mot effektiv konkurranse – og dermed være vesentlig mer effektivt enn i dag.

Etter Telavox’ oppfatning er dette basert på en feilaktig vurdering av markedsforholdene i Marked 15. Som Telavox også pekte på i hørings svar av 10. november 2023, så er det helt urealistisk at Lyse Tele/Ice om tre år vil kunne konkurrere effektivt uavhengig av tilgang til å gjeste Telia eller Telenor sine nett. Som påpekt i vårt hørings svar har Ice blant annet svært lave markedsandeler i bedriftsmarkedet, og de har videre ingen aktivitet i grossistmarkedet.

Dette viser at Ice i hovedsak kun konkurrerer om en andel prispølsomme privatkunder som stiller lavere krav til kvalitet. Det er ikke realistisk at Ice sin konkurransekraft på faktisk og opplevd kvalitet vil styrke seg vesentlig i en periode på kun tre år.

Derfor mener Telavox at Vedtaket minst må ha en varighet på fire år, slik som i forrige reguleringsperiode, da en kortere varighet enn dette vil være i strid med ekomlovens formål om bærekraftig konkurranse.

3.3 Krav om bulkpris og vilkår om bulkpris som en alternativ prisstruktur må være mer presise

3.3.1 Innledning

Telavox er positive til at Nkom sitt vedtak er tydelig på at det i kommende reguleringsperiode stilles krav til Telenor om alternative prisstrukturer (avsnitt 7.5.8.3). Telavox er også positive til at varselet spesifikt trekker frem bulkpris som en slik alternativ prisstruktur (f.eks. avsnitt 521).

I forlengelse av kravet om alternative prisstrukturer er Telavox også positive til at kravet om ikke-diskriminering mellom eksterne tilgangskjøpere lempes (bl.a. avsnitt 337).

Slik vedtaket er formulert, er Telavox imidlertid bekymret for at Vedtaket ikke er tilstrekkelig presist i hva som ligger i reguleringen. Telavox frykter at Telenor vil kunne utnytte uklarheter i Vedtaket slik at reguleringens intensjon med hensyn til alternative prisstrukturer blir uthulet.

For det første er Telavox kritisk til at dette vedtaket er betydelig mer upresist i hva gjelder krav til bulkpris sammenlignet med Marked 15-vedtaket av 14. mai 2020. Telavox frykter at Telenor leser dette som et de facto medhold av Telenors klage fra 2020 til Kommunal- og distriktsdepartementet der kravet til bulkpris ble påklaget.

For det andre er Telavox bekymret for at vedtakets krav om at Telenor må imøtekomme rimelige anmodninger om andre prisstrukturer ikke er tilstrekkelig konkret.

Disse to forholdene underbygges nærmere i det følgende.

3.3.2 Vedtaket må ha et konkret krav om bulkpris som alternativ prisstruktur

Nkoms vedtak av 14. mai 2020 var betydelig mer konkret enn Vedtaket når det gjelder krav om bulkprising som alternativ prisstruktur. Telenor påklaget dette og fikk medhold i anmodning om utsatt iverksettelse av denne delen av vedtaket. Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet har etter fire år ennå ikke fattet endelig vedtak om krav bulkpris til alternativ prisstruktur.

Telavox mener at kravene om bulkprising i det minste være like presise og konkrete som de kravene som følger av vedtaket av 14. mai 2020. I vedtaket av 14. mai 2020 er det gitt langt mer konkrete krav enn det som er tilfelle i vedtaket av 9. april 2024, herunder: *"Telenor skal på denne bakgrunn, etter rimelig anmodning fra tilgangskjøper, tilby regulert tilgang basert på bulkpris, hvor en definert mengde trafikk skal kunne benyttes for hele eller deler av kundemassen"* (avsnitt 520 i vedtak av 14. mai 2020). Dette vedtaket gir også presiseringer knyttet til varighet på bulk (avsnitt 520 i vedtak av 14. mai 2020) og prisavslag knyttet til at tilgangskjøper tar over en del av tilgangsselgers risiko (avsnitt 521 i vedtak av 14. mai 2020).

I Vedtaket er ordlyden som gjelder bulkprising generell. Bulkpris fremheves riktignok som en gunstig og fleksibel prismodell (f.eks. avsnitt 521), men det stilles ingen konkrete krav om at Telenor må tilby en slik prismodell, selv om det uttrykkes *"forventninger til at tilgangskjøpere kan oppnå andre avtalevilkår enn standardavtalens vilkår"* (avsnitt 526). Telavox mener at et forvaltningsvedtak som dette, ikke skal uttrykke forventninger, men snarere avklare på en klar og utvetydig måte hvilke rammebetingelser som gjelder for reguleringsperioden. Vedtaket er ikke konkret og presist nok, og Telavox frykter derfor at det i realiteten ikke vil være mulig å oppnå bulkprising – i strid med Vedtakets intensjon.

Som nevnt er ikke klagesakene om bulkprising i det forrige vedtaket avgjort ennå, noe som er Telavox stiller seg undrende og kritiske til.¹ Reguleringene om bulkprising i Vedtaket kan dermed leses som et de facto medhold av Telenors klage fra 2020 til Kommunal- og distriktsdepartementet om krav om bulkpris – uten at det er fattet noe avgjørelse i denne klagesaken med de rettslige virkninger en slik avgjørelse innebærer. Dette forsterker Telavox' inntrykk av at telemyndighetene ikke opptre i henhold til forvaltningsrettslige og EØS-rettslige forpliktelser.²

3.3.3 Vedtaket må presisere hva som ligger i en rimelig anmodning om alternative prisstrukturer

Nkom synes å mene at bulkpris som en alternativ prisstruktur er sikret gjennom at Telenor må imøtekomme rimelige anmodninger om alternative prisstrukturer (bl.a. Vedtakets vedlegg 3, side 35). Telavox forståelse av Vedtaket og Vedtakets intensjon er at dersom eksempelvis Telavox ber om en tilgangsavtale med bulkpris som er tilpasset Telavox' behov og satsing som en grossist, så er Telenor pliktet til å tilby en slik struktur til samlet prisnivå som tilsvare volum kjøpt gjennom standardavtalen etter å ha justert for høyere risiko ved innkjøp av bulk.

Så lenge reguleringen ikke presiserer nærmere hva som ligger i *"rimelige anmodninger"* frykter Telavox at Telenor i praksis ikke vil imøtekomme slike anmodninger om alternative prisstrukturer.

For det første redegjør ikke vedtaket nærmere om hva som menes med at *"Telenor må imøtekomme rimelige anmodninger om andre prisstrukturer enn prisstrukturen som fremkommer av"*

¹ Se punkt 3 i Telavox' kommentarer til Telenors anmodning om utsatt iverksettelse datert 29. april 2024 inntatt i Vedlegg 3.

² Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/1972 art 6 nr. 2 sier at "Member States shall ensure that national regulatory and other competent authorities exercise their powers impartially, transparently and in a timely manner" (vår understreking). Dette gjelder også i klagesaker som omtales i direktivets art. 31.

standardavtalen" (avsnitt 520) eller "(...) rimelige anmodninger om alternative prisstrukturer som er tilpasset den enkelte tilgangskjøpers behov og satsning" (vedtakets sammendrag).

Vedtaket beskriver at *"avtaler om alternative prismodeller må skje etter forhandlinger mellom partene"* (avsnitt 522). Det hevdes videre at vedtaket legger til rette for større muligheter for forhandlinger ved at kravet om ikke-diskriminering mellom eksterne er fjernet, og at dette vil åpne opp for fremforhandlede mer individuelt tilpassede avtaler. Telavox støtter en slik lemping av ikke-diskrimineringskravet, men dette er likevel ikke tilstrekkelig for større forhandlingsmuligheter for å realisere alternative prismodeller.

I lys av vedtakets konklusjon om at Telenor er en tilbyder med sterk markedsstilling (SMP), fremstår det som et paradoks at Telenor i samme vedtaket antas frivillig (dvs. uten konkrete pålegg) å tilby tilgangskjøpere prisstrukturer som styrker tilgangskjøperes konkurransekraft i grossist- og sluttbrukermarkedet på bekostning av Telenor sin lønnsomhet i egen grossist- og sluttbrukervirksomhet.

Denne antakelsen synes særlig å stå i motstrid til avsnitt 542 i vedtakets vedlegg 2: *"Videre har Nkom frem til nå ikke erfart at tilgangskjøpere hos Telenor kan utøve kjøpermakt i en grad som er egnet til å disiplinere Telenors tilbud i grossistmarkedet. Nkom forventer ikke at dette er et forhold som vil endres vesentlig innenfor kommende reguleringsperiode".* Kjøpermakt er en forutsetning for å nå frem i forhandlinger om alternative prismodeller. Nkom sin markedsanalyse konkluderer klart på Telenor ikke disiplineres av kjøpermakt i forhandlinger med sine kunder. En lemping av kravet om ikke-diskriminering mellom eksterne tilgangskjøpere er dermed langt fra tilstrekkelig for å sikre at alternative prismodeller faktisk realiseres gjennom forhandlinger.

Dette ble også påpekt i Telavox sin høringsuttalelse av 10. november 2023 om varsel om vedtak. I Nkom sin oppsummering av høringsinnspill (Vedlegg 3 til vedtak) skriver Nkom følgende:

Når det gjelder Telavox' kommentarer til fravær av kjøpermakt, står Nkom fremdeles fast ved at konklusjonen om at tilgangskjøpere ikke har tilstrekkelig grad av kjøpermakt til å kunne disiplinere Telenor i en grad som gjør at selskapet ikke har sterk markedsstilling. Nettopp derfor vedtar Nkom blant annet en plikt til å imøtekomme rimelige anmodninger om alternative prisstrukturer. De konkrete kravene til tilgang som fremgår av kapittel 7.1.8 og 7.1.9, gjelder for slike anmodninger. Det betyr blant annet at avtaler skal sluttforhandles uten ugrunnet opphold, og dersom tilgang nektes, skal Telenor gi anmoder et dokumentert og begrunnet avslag.

Nkom synes dermed å mene at det ikke er nødvendig med ytterligere presiseringer i hva som ligger i en "rimelig anmodning om alternative prisstrukturer" ettersom kravene for tilgang som fremgår av Vedtakets kapittel 7.1.8 og 7.1.9 også gjelder for rimelige anmodninger om alternative prisstrukturer. Telavox frykter at ordlyden i disse kapitlene ikke er tilstrekkelig presise eller forpliktende til at tilgangskjøpere faktisk vil oppnå avtaler med alternative prisstrukturer, herunder bulkpris. For eksempel er det risiko for at Telenor tolker vedtaket som at kravene ikke er til hinder for at Telenor skulle tilby et svært lite attraktivt tilbud om bulkprising (altså et de facto avslag). Likeledes synes heller kravene å være til hinder for at Telenor gir et avslag på et forslag fra prisstruktur fra tilgangskjøper om bulkprising begrunnet i for eksempel redusert lønnsomhet fra Telenors sluttbrukervirksomhet.

Telavox mener derfor at Vedtaket minst må (i) stille krav om risikojustert prisforhold mellom standardavtale og avtale med alternativ prisstruktur og (ii) presisere at redusert lønnsomhet i Telenors egen sluttbrukervirksomhet ikke er en gyldig begrunnelse for avslag.

3.3.4 Oppsummering

Telavox mener at både (i) fraværet av et konkret krav til bulkpris som alternativ prisstruktur og (ii) fraværet av en konkret beskrivelse av hva som ligger i "rimelig anmodning om alternativ prisstruktur" ikke oppfyller Vedtakets intensjon om at det skal tilbys alternative prisstrukturer, herunder bulkpris.

Telavox påklager dermed de delene av vedtaket som gjelder bulkprising og krav om alternative prisstrukturer.

Når det gjelder bulkprising må Vedtaket i det minste inneholder presiseringer om bulkprising som var i vedtaket av 14. mai 2020.

Når det gjelder "rimelig anmodning om alternativ prisstruktur" må vedtaket blant annet presisere risikojustert prisforhold mellom standardavtale og avtale med alternativ struktur. Videre må det være et krav om at et avslag fra Telenor om anmodninger om alternative prisstrukturer ikke kan begrunnes i redusert lønnsomhet på Telenors egen sluttbrukevirksomhet.

3.4 Bruttomargin på 0 prosent er uriktig og ikke tilpasset grossistvirksomhet

Tilgangsreguleringen stiller krav til en positiv bruttomargin i marginskvistestene (f.eks. Vedtakets avsnitt 457). Ifølge Vedtaket er marginskvistesten er bestått dersom en justert "Equally Efficient Operator" oppnår en bruttomargin på nøyaktig 0 prosent.

En margin på null prosent gir ingen insentiver til verken å gjøre større investeringer eller å ta risiko av betydning. Dette innebærer i praksis redusert konkurranse fra tilgangskjøpere over tid. Videre er marginskvistesten tilpasset sluttbrukervirksomhet og ikke grossistvirksomhet.

I Telavox sin grossistvirksomhet tar Telavox over en del kostnader fra Telenor som ikke er relevante for en sluttbrukervirksomhet. En bruttomargin på 0 prosent for en sluttbrukervirksomhet kan dermed innebære en negativ bruttomargin for en grossist.

Marginskvistestene må dermed minst sikre en positiv bruttomargin for en justert "Equally Efficient Operator".

Kravet om kun positiv (altså større enn null) bruttomargin på marginsskvistester påklages derfor.

3.5 M2M/IoT og MBB må også inkluderes marginskvistest

Nkom har kommet frem til at M2M/IoT og MBB avgrenses mot mobiltelefoni, slik at disse produktene ikke lenger skal omfattes av reguleringen, jf. bl.a. Vedtakets avsnitt 9 og 597.

Telavox er uenig i dette. Som påpekt i høringsinnspill til både markedsanalysen og varsel til vedtak er Nkoms vurdering her ikke korrekt ettersom vurderingen utelukkende er basert på en kartlegging av sluttbrukermarkedet uten å ta hensyn til Telenor sin dominans på salg av den avgjørende innsatsfaktoren til mobilt bredbånd.

Selv om man for diskusjons skyld skulle legge til grunn at IoT/M2M og MBB "stand-alone" ikke inngår i det samme relevante markedet som mobiltelefoni, så tar ikke kommende regulering hensyn til at mange kunder, særlig i bedriftsmarkedet, etterspør mobiltelefoni, IoT/M2M og MBB samlet. Det relevante produktet for disse kundene er dermed en varekurv av ulike mobilbaserte tjenester. Dermed kan ikke M2M/IoT og MBB avgrenses mot mobiltelefoni når man tar utgangspunkt i kunder som kjøper ulike mobilbaserte tjenester samlet.

Det er avgjørende for tilgangskjøpere å kunne lønnsomt tilby en full portefølje av mobilbaserte produkter. Konsekvensen ved den nye reguleringen er at Telenor kan sette tilgangskjøpere i marginskvis innenfor MBB og IoT/M2M, uten at tilgangskjøpere har gode alternativer til Telenor på nettverksnivå.

Intensjonen bak reguleringen er blant annet at en justert "Equally Efficient Operator" ikke skal bli utestengt fra å konkurrere i bedriftsmarkedet, der Telenor har SMP. Dersom IoT/M2M og MBB ikke tilgangsreguleres "stand-alone", må marginskvistesten i bedriftsmarkedet i det minste inkludere representative produktporteføljer for bedrifter som kjøper mobiltelefoni, IoT/M2M og MBB samlet for å unngå at tilgangskjøpere ikke skal bli satt i marginskvis.

Telavox påklager dermed at marginsskvistestene utelukkende baserer seg på "telefonkoblede mobiltjenester". Spesifikt ber Telavox om at marginskvistestene i bedriftsmarkedet også inkluderer MBB- og IoT/M2M-produkter som selges sammen med "telefonkoblede mobiltjenester".

3.6 Vedtaket sikrer ikke tilstrekkelige forskjeller i tilgangspris mellom MVNO- og SP-tilgang

MVNO-er har høyere faste og variable kostnader enn SP-er. Blant annet har MVNO-er høye kostnader knytte til investeringer og drift av kjernenett og tilgrensende aktiviteter. Dette innebærer at MVNO-er må ha merkbart lavere tilgangspriser enn SP-er for å kunne oppnå en sammenlignbar margin og for å kunne oppnå en sammenlignbar konkurransekraft som SP-er.

Små prisforskjeller i tilgangsbetingelser mellom SP-er og MVNO-er begrenser incentiver for SP-er til å investere i eget kjernenett og bli en MVNO, samt lønnsomheten for tilgangskjøpere ved å migrere egne kunder fra SP-tilgang til MVNO-tilgang. Små prisforskjeller begrenser dermed innovasjon og produktspekteret innen mobiltjenester. Videre vil for små prisforskjeller bidra til å undergrave tilgangsreguleringens intensjon og tiltenkte virkemåte om tilrettelegging for trinnvise investeringer på i infrastruktur.

Potensialet for konkurransebegrensende virkninger ved utilstrekkelige rammebetingelser for MVNO-er er videre særlig relevante i bedriftsmarkedet, der innovasjon er viktigere og hvor SP-er er begrenset sammenlignet med MVNO-er i å tilby produkter og tjenester som dekker kundenes behov. For eksempel etterspør bedriftskunder i større grad avanserte kommunikasjonsløsninger og skreddersydde løsninger der MVNO-er og MNO-er har teknologiske fortrinn over SP-er.

I løpet av forrige reguleringsperiode har de relative rammebetingelsene i standardavtalene blitt forverret. For eksempel ble standardprisen på tale 2022 redusert uten at en tilsvarende reduksjon skjedde på MVNO, og i 2023 ble standardprisen på tale og mobildata økt på MVNO-avtalen uten at tilsvarende økning skjedde på SP-avtalen.

Per i dag er Telenors tilgangspris

Blant annet må en MVNO dekke kostnader til kjernenett, packet gateway og internettaksess, som ikke er relevant for en SP. Dette innebærer at SP-er har gunstigere tilgangsbetingelser for data enn MVNO-er.

Dette er også en situasjon som Nkom anerkjenner i sitt vedtak, blant annet skriver Nkom i avsnitt 464: *"Nkom har i tidligere reguleringsperioder sett at tilgangsbetingelsene tidvis har vært mer gunstige for tjenesteleverandørtilgang enn for MVNO-tilgang. En slik situasjon er uheldig med tanke på investeringsinsentiver og kan virke negativt på målet om bærekraftig konkurranse."*

Vedtaket stiller krav til relativt prisnivå mellom tilgangsformer, jf. avsnitt 7.5.4 i Vedtaket. I avsnitt 465 skriver Nkom:

"Nkom pålegger derfor Telenor en plikt til ikke å sette tilgangspriser som er mindre attraktive for MVNO-tilgang enn for tjenesteleverandørtilgang. Dette innebærer at priser for tilgang til mobildata ikke skal være høyere for MVNO-tilgang enn for tjenesteleverandørtilgang. Ettersom en MVNO må betale for tilgang til både originering og terminering av tale og SMS, skal MVNO-prisene for disse tjenestene ikke være høyere enn halvparten av tjenesteleverandørprisene."

Videre stilles også krav til at volumrabatter ikke kan være mer attraktive på en tilgangsform relativt til tilgangsformer som er høyere på investeringsstigen (avsnitt 466).

Telavox opplever at presiseringen i avsnitt 465 ikke er dekkende for hovedprinsippet om at tilgangspriser på MVNO-tilgang ikke skal være mindre attraktive enn for SP-tilgang. En pris på mobildata på MVNO-tilgang som "ikke skal være høyere" enn for SP-tilgang utelukker blant annet ikke like tilgangspriser på mobildata. Med like tilgangspriser på mobildata vil, som nevnt over, SP-tilgang være mer attraktiv enn MVNO-tilgang, fordi at MVNO-er også må dekke øvrige interne kostnader på datatrafikk som for en SP blir dekket av tilgangsselger.

Telavox foreslår dermed følgende omformulering av vedtakets avsnitt 465 (endring uthevet).

*"Nkom pålegger derfor Telenor en plikt til ikke å sette tilgangspriser som er mindre attraktive for MVNO-tilgang enn for tjenesteleverandørtilgang. Dette innebærer at **en justert "Equally Efficient Operator" sine kostnader til mobildata (utgifter til kjøp av tilgang og interne kostnader)** ikke skal være høyere for MVNO-tilgang enn for tjenesteleverandørtilgang. Ettersom en MVNO må betale for tilgang til både originering og terminering av tale og SMS, skal MVNO-prisene for disse tjenestene ikke være høyere enn halvparten av tjenesteleverandørprisene."*

Telavox mener at en slik formulering også tar høyde for at en MVNO må kompenseres for høyere interne mobildatakostnader. Priser for tilgang til mobildata må dermed være strengt lavere for en MVNO enn en SP.

Telavox påklager dermed den delen av vedtaket som gjelder relative priser på mobildata mellom MVNO-er og SP-er.

4 AVSLUTTENDE MERKNADER

Opplysningene merket i gult er opplysninger som bes unntatt offentlighet, jf. forvl. § 13 nr.2.

Vi er tilgjengelige for spørsmål og kommentarer som Nkom måtte ha, og vi inviterer oss også til et møte med Nkom for å utdype og å diskutere våre synspunkter nærmere.

Det bes også om løpende partsinnsyn i sakens dokumenter.

Med vennlig hilsen

Telavox

Ove Vik

Senior Vice President

Vedlegg 1: Telavox høringsvar datert 14. mai 2023

Vedlegg 2 Telavox høringsvar datert 10. november 2023

Vedlegg 3: Telavox kommentarer datert 29. april 2024 til Telenors anmodning om utsatt iverksettelse